

Roža, oblaki in vihar.

tihej prijaznej dolini rasla je roža.

Bila je kraljica cvetočej livadi. Ponosno je dvigala glavico k sinjemu nebu.

Nekega dne prepregli so črno-sivi oblaki sinje nebó. Zmračilo se je roži prej toli jasno in veselo lice. Ledenega zrnja se je bala, da bi je ne pokončalo. Tužno nagnila je svojo glavico, ozrla se proseče na črno-sive oblake ter jim govorila:

„Vi, črno-sivi oblaki, ki prosto plavate pod sinjim nebom, prosim vas, ne izpuščajte iz svojega naročja ledenega zrnja, ki bi me hudo ranilo ali pa še celó popolnem uničilo. Odjadrajte raje tjá v daljne dežele, kjer ležé širne puščave, tam izpusťte iz svojega naročja ledeno zrnje.“

Slišali so oblaki milo prošnjo rože, a pomagati jej niso mogli. Tužnej roži sredi cvetoče livade govorili so oblaki: „Da-si bi radi uslišali tvojo prošnjo, vender tega ne moremo. Ali ne veš, roža draga, da smo mi pokorni hlapci gospodarja viharja? Kamor nam vihar iti poreče, tjá odplujemo. Prosi tedaj našega gospodarja, morda te usliši.“

Dež je jel naletavati in po kako ledeno zrnje je palo iz naročja črnosivih oblakov. Roža je točila grenke solzé. „Vse krasote bom oropana ali bom pa še celó usmrčena!“ takó je vzdihovala roža.

„Prosim te, vihar dragi! ukaži svojim hlapcem, naj odplujo tjá v daljne dežele. Usmili se mene sirote sredi livade. Saj veš, da je hudo v nježnej mladosti ostaviti ta krasni svet!“

Dalje ni mogla govoriti roža; sklonila se je ter bridko solzila. Vihar jo je gledal in smilila se mu je; zato je uslišal njeno milo prošnjo. Zabučal je in zamrmral. Zračni veslarji, brzi oblaki, razumeli so viharjevo bučanje in mrmranje. Odpluli so v daljne kraje. — Nebó se je zopet zjasnilo, čisteje je bilo nego li poprej. Roža se je vzdignila, zrla na sinje nebó ter se veselo nasméhnila.

Ksaverij.

Radovednost ni povsod dobra.

red nekaj leti je bila nekemu staremu gospodu v Novemjorku v Ameriki ukradena zlata žepna ura takó na tihem, da gospod niti čutil ni.

Okradeni gospod je javno obljubil ónemu, kateri mu prinese ukradeno uro nazaj, dati 20 dolarjev*) plačila ter ga, naj si bode kdor koli, ne bode naznanil sodišču. Kmalu po tej objavi, sreča ga na ulici lepo opravljeni gospod, ter ga vpraša:

„Ali ni bila vam ura ukradena?“

„Dà“, odgovori gospod.

„Obljubili ste dati ónemu, kateri vam prinese uro, 20 dolarjev?“

„Dà“, reče gospod.

„Dalje ste tudi obljubili, da človeka, kateri vam je uro ukradel, ne bode naznanili sodišču.“

*) Dolar = amerikansk denar, 2 gld. naše vrednosti.